

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
بدین بوم و برزنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

تی یری میسان - par Thierry Meyssan

برگردان از: حمید محوی

۰۱ دسمبر ۲۰۱۴

آیا اوباما هنوز سیاست نظامی دیگری را در سر می پروراند ؟

Obama a-t-il encore une politique militaire ?

تی یری میسان نخستین تحلیل گری بود که امکان گزینش چاک هاگل Chuck Hagel را برای وزارت دفاع مطرح کرد، ولی امروز به تحلیل دلایلی می پردازد که موجب عزل او گردیده است. این دلایل را نه در حرکات و افعال خود وزیر دفاع، بلکه باید در تغییر سیاست رئیس جمهور جست و جو کنیم. از سوی دیگر تی یری میسان بر این باور است که واشنگتن از این پس سیاست روشنی ندارد و دولت اوباما به اعمالی دست می زند که به شکل خطرناکی متناقض به نظر می رسد.

شبکه بین المللی ولتر / دمشق (سوریه) / ۲۸ نومبر ۲۰۱۴

چاک هاگل، که برای کار بست سیاست بارک اوباما برگزیده شده بود، در حرکات انحرافی اش از ادامه کار با او دوری گزید و ترجیح داد استعفاء دهد.

باید دانست که در حال حاضر دولت اوباما فاقد قطب نما برای تعیین سیاست امنیت ملی خود می باشد. در ماه می ۲۰۱۳ دفتر مشاورت اطلاعاتی ریاست جمهوری را بی آن که آن را تمدید کند تعطیل کرد، و طی همین هفته بود که خود را از بند چاک هاگل وزیر دفاع وفادار خود آزاد کرد. علاوه بر این، کاخ سفید دائماً انتشار برنامه جدید امنیت

ملی را به آینده موکول می کند، یعنی موردی که از دیدگاه قانونی امری اجباری بوده و باید به کنگره ارسال گردد، ولی تا کنون هفت ماه است که به تأخیر افتاده.

گرچه در مورد اهداف دراز مدت جهت گیری روشنی وجود دارد (جلوگیری از رشد اقتصادی روسیه و چین) و کسب موفقیت در کوتاه مدت (به حرکت درآوردن قطعات مستقر در اروپا و خلیج (فارس) به سوی خاور دور) با این وجود هیچ کس از اهداف تعیین شده در رابطه با جهان عرب معاصر چیزی نمی داند.

گویا «بهار عرب» در سال ۲۰۱۰ که از مدت ها پیش توسط وزارت امور خارجه برای به قدرت رساندن اخوان المسلمین در برخی از کشورهای عربی تدارک دیده شده بود — دست کم به شکل جزئی — برای رئیس جمهور اوباما موجب شگفتی شد. همین شگفتی در مورد تغییر رژیم اوکراین در سال ۲۰۱۳ روی داد.

امروز بخشی از دستگاه دولت ایالات متحده امارات اسلامی را بمباران می کند، در حالی که بخش دیگر همین دولت از آن پشتیبانی کرده و در اتحاد با جهاد طلبان امارات اسلامی علیه جمهوری عرب سوریه می جنگد.

چاک هاگل که به شکل کتبی از مشاور امنیتی کاخ سفید توضیح خواسته بود، نه تنها پاسخی دریافت نکرد، بلکه بی هیچ توضیحی کنار گذاشته شد.

مطمئناً، گرچه این مرد سیاسی طی دوران گزینش خود در تسلط بر دیوان سالاری وزارت خانه اش توفیقی به دست نیاورد، ولی هیچ کس نه در داوری او تردید داشت و نه در پشتیبانی افسران عالی رتبه. او با جنگ بوش پسر علیه عراق مخالفت کرده بود و اصرار داشت که موضع گیری نیروهای ایالات متحده را روی اهداف ملی متمرکز سازد و نه اهداف خصوصی.

دو جانشین احتمالی، سناتور جک رید Jack Reed و میچل فلورنوی Flournoy Michele فوراً خودشان تصمیم گرفتند به شکل داوطلبانه کناره گیری کنند: آنها پی بردند که حذف چاک هاگل به علت خطاکاری او نبوده، بلکه مشخصاً به این علت بوده که سیاست تعیین شده توسط اوباما را مو به مو به اجرا گذاشته است. در نتیجه، از این پس نگاه ها به سوی دو نفر دیگر برگشته است، باب وورک Bob Work و اش کارتر Ash Carter. از سوی دیگر، باید دانست که گزینش یک فرد به تنهایی کافی نیست، زیرا سنا نیز با اکثریت جمهوری خواه باید او را تأیید کند، و این همان واقعیتی است که موضوع را به شکل پیچیده ای جلوه می دهد.

نشریات تخصصی چهره عجیبی از وزیر مخلوع عرضه کرده اند، از یک سو او را با کیفیت بسیار نادر در واشنگتن معرفی می کنند تا بهتر او را سرزنش کنند و بگویند که او سر منشأ کار مهمی نبوده است. بر این اساس، نقش او به شکلی که گزینش او نشان می دهد، مشخصاً این بود که جنگ تازه ای به راه نیندازد، و به اصلاحات پنتاگون بپردازد، و چاک هاگل نیز اجرای همین طرح را شروع کرده بود.

در نخستین گام راه های ارتباطی بین نیروهای ایالات متحده و ارتش دفاعی اسرائیل را مسدود کرد. سپس برای قطع قاطعانه بودجه اقدام نمود، البته به جز عرصه اتمی. طی دوره گزینش خود پیوسته از سوی طرفداران اسرائیل، نئو محافظه کاران و سازمان های همجنسگرا (که توسط نام برده ها تأمین مالی می شد) مورد حمله قرار گرفت.

ابهامی که تمام سیاست ایالات متحده در رابطه با جهان عرب را مخدوش ساخته، از اواسط سال ۲۰۱۲ آغاز شد. در آن دوران، وزیر امور خارجه هیلری کلینتن Hillary Clinton و رئیس سازمان سیا دیوید پتروس David Petraeus از اردوی انتخابات ریاست جمهوری در ایالات متحده برای پشتیبانی از جنگ دوم علیه سوریه، و این بار، از طریق فرانسه و قطر استفاده کردند. وقتی رئیس جمهور اوباما برای بار دوم انتخاب شد و دو «همکار» او نیز کنار گذاشته شدند، دومین دولت با مأموریت برقراری صلح در سوریه تشکیل شد. ولی پس از چند ماه آشکار گردید که سیاست زوج کلینتن- پتروس علیه پنتاگون و بی آن که کاخ سفید اطلاعی داشته باشد همچنان به روند سابق خود ادامه داده است.

چنانکه می بینیم، رئیس جمهور اوباما حاکمیت بیشتری نسبت به جرج بوش George W. Bush در کاخ سفید ندارد، و تمام علائم و نشانه های موجود به ما اجازه می دهد تا نتیجه بگیریم که این رؤسای جمهور به تدریج به سیاست سرّی دولت خود پیوسته اند. بر این اساس، مرد سیاسی که پایان بازدارندگی هسته ئی، جنگ در افغانستان و در عراق، و رویگردانی از جنگ علیه تروریسم را اعلام کرده بود، مشخصاً در جهت معکوس حال حرکت می کند: و جنگ افزارهای هسته ئی را گسترش داده و مدرنیزه می کند، دوباره به افغانستان و عراق سرباز می فرستد، و مفاهیم باطل شده جنگ علیه تروریسم را مطرح می کند.

برکنار ساختن چاک هاگل برای تنبیه او نبوده، بلکه نشانی است از تغییر سیاست رئیس جمهور بارک اوباما. حال باید بدانیم که این کدام نیروها هستند که پیروزی خانم کلینتن و جنرال پتروس مدیون آنها بوده است. آیا دولت اعماق و سایه ها بوده و یا بازیگران اقتصادی؟ ولی روشن است که، نشریات و رسانه های ایالات متحده در ابری از ابهام فرو رفته اند و قادر نیستند ما را از چگونگی وقایعی که در شرف وقوع است مطلع سازند و تحلیل روشنی از این وضعیت ارائه دهند و به این پرسش پاسخ بگویند.

سرانجام، صدر اعظم های جهان منتظر عناصر جدیدی هستند تا نتیجه گیری خود را اعلام کنند. ولی تا این انتظار به پایان رسد، فعلاً پنتاگون امارات اسلامی را بمباران می کند و ایالات متحده نیز برای همان امارات اسلامی جنگ افزار و پول می فرستد.

در ایالات متحده مثل فرانسه، رؤسای جمهور یکی پس از دیگر می آیند و می روند بی آن که قادر به ایجاد تحول در روند رویدادها باشند. مهم نیست که بوش جمهوری خواه یا اوباما رئیس جمهور دموکرات باشد و سرکوزی از حزب دست راستی UMP یا هولاند از حزب سوسیال دموکرات آمده باشد، واقعیت این است که این ماشین به شکل اجتناب ناپذیری بی آن که بدانیم چه کسی آن را هدایت می کند، به حرکتش ادامه می دهد.

گاهنامه هنر و مبارزه

۳۰ نومبر ۲۰۱۴